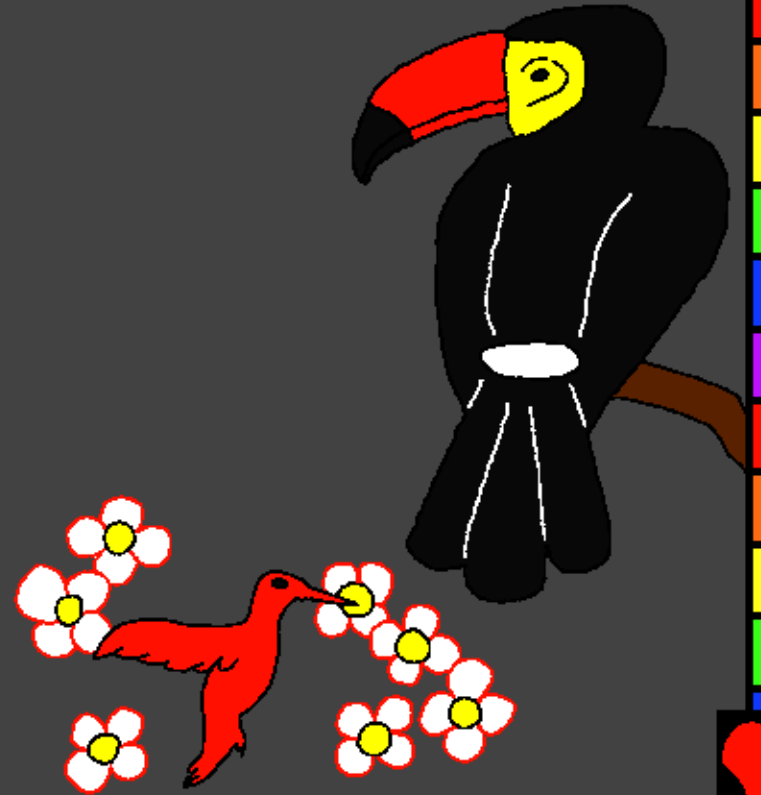
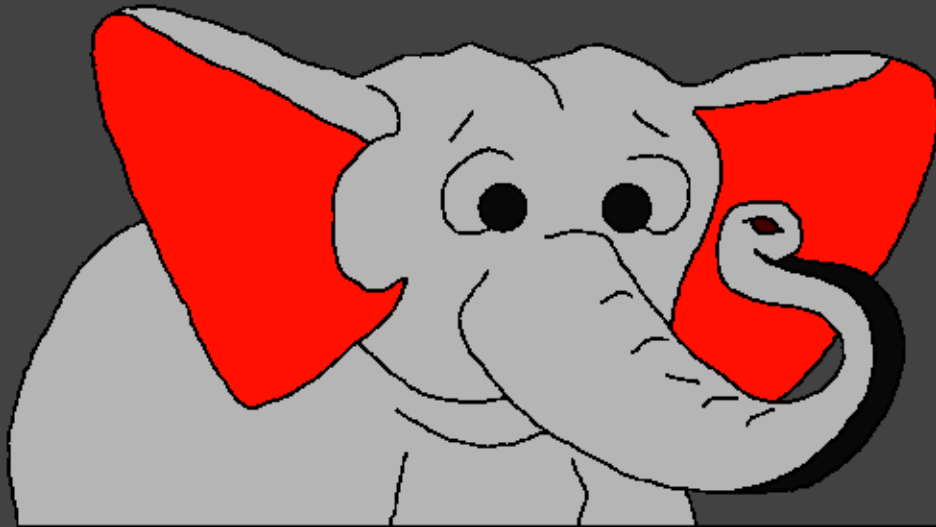

انجيل واسى زاكان
تقديم كونه

وقتي خدا همه چي رو
ايجاد بوكود

نویسنده: Edward Hughes

توضیحات: Byron Unger; Lazarus
Alastair Paterson

منطبق با: Bob Davies; Tammy S.

مترجم: www.christian-translation.com

پخش کونن توسط: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.

مجوز: حق هر کپی و پرینت این داستان را دارین تا زمانی که ان را نفروشید.

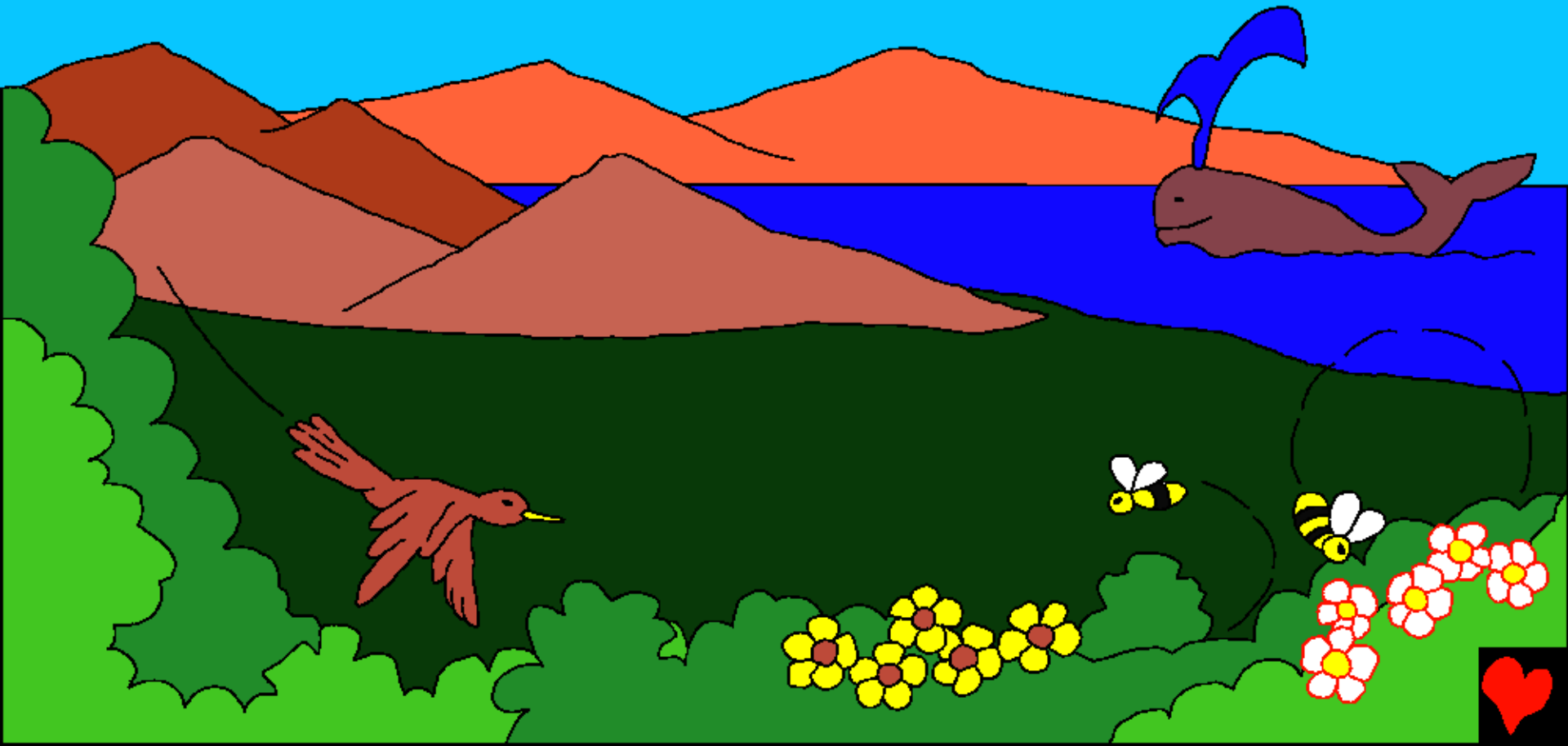
کی اماره ایجاد بوکود؟ انجیل، کلمه های خدا، امی ره
گویه ک امی نسل چطو شروع بیست. او زمان. خدا
اولین ادمه ایجاد بوکود به نام ادم.

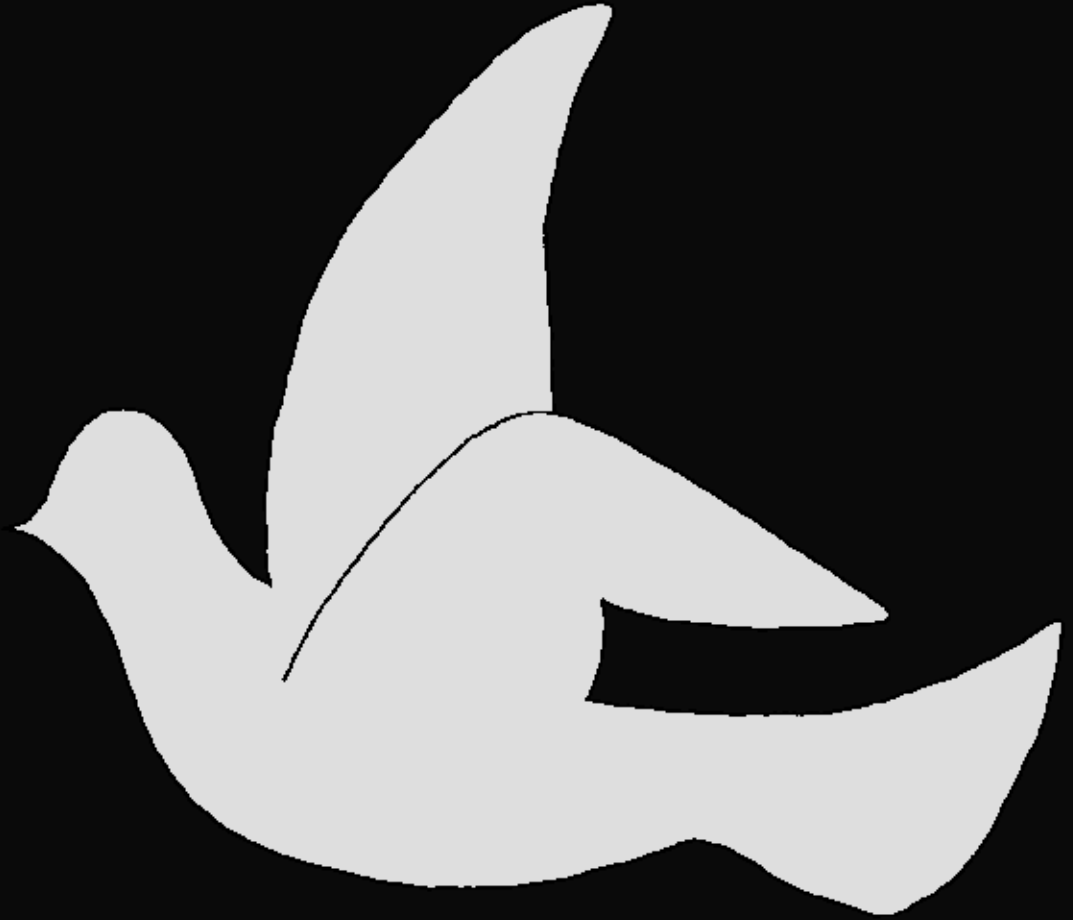
خدا ادم را میان ذرات زمین ایجاد نوکود. وقتی اوسه
زندگی دمید، او زنده بیسته و او خود ره میان باغی به
نام بهشت مشاهده بوکود.

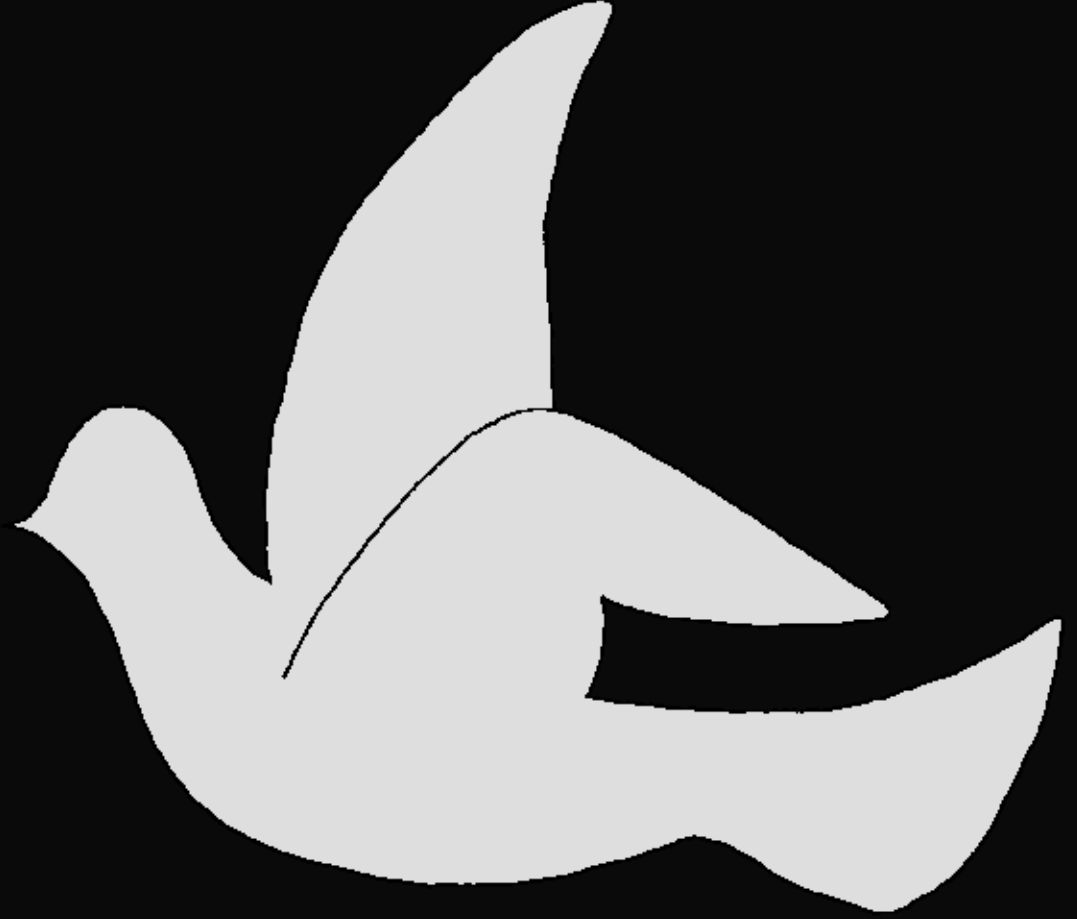
قبله اینکه خدا ادم را ایجاد بوکود، دونیایی زیبا و پر
از قشنگی را بساخت. تپه ها و چمنزار و گول های
خوشبو و درختان دراز را ایجاد بوکود.

اول، قبل اینکه خدا
چیزی ایجاد کونه،
چیزی جز خدا نوبو.
مردم، مکان و چیز
های مختلفی وجود
نداشتند. هیچ چی. نه
روشنی نه تاریکی.

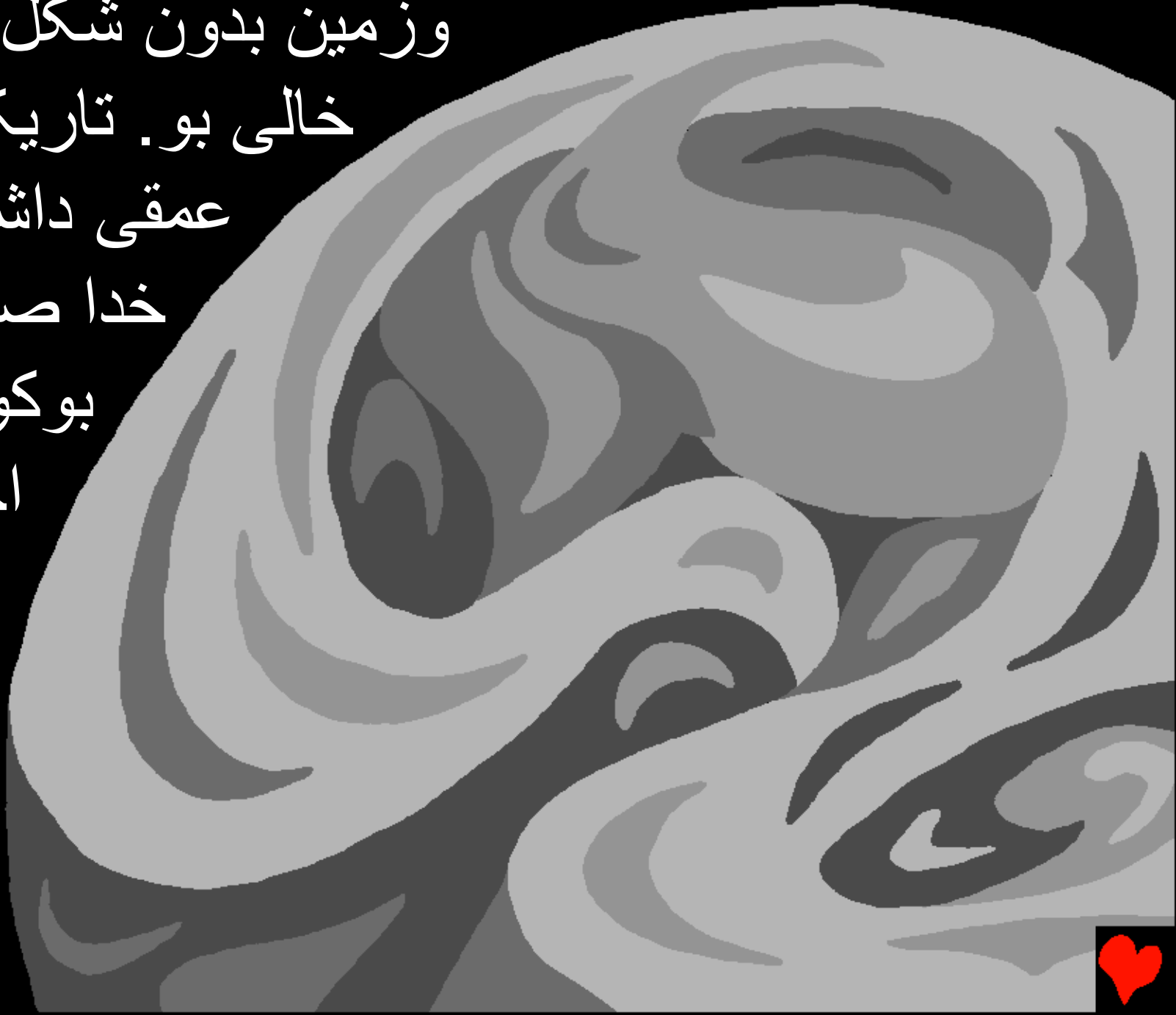
نه بوجور و پابين،
نه ديروز و نه امروز
نوبو. فقط خدا ايسي
بو ک شروعی
نداشته. بعد خدا همه
چيزه جان فدا.

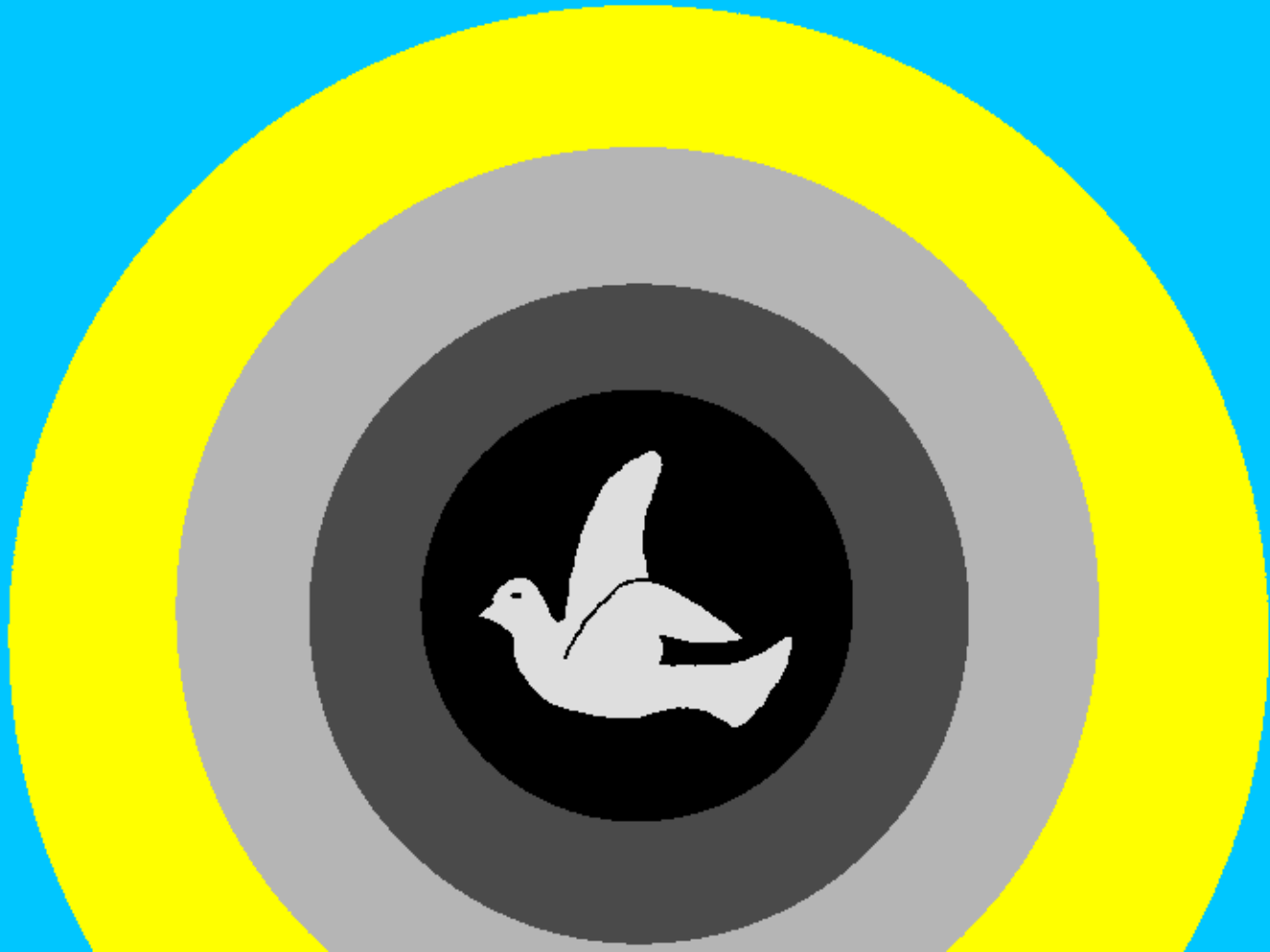
اول، خدا هفت طبقه آسمان و
زمین را خلق بوکود.

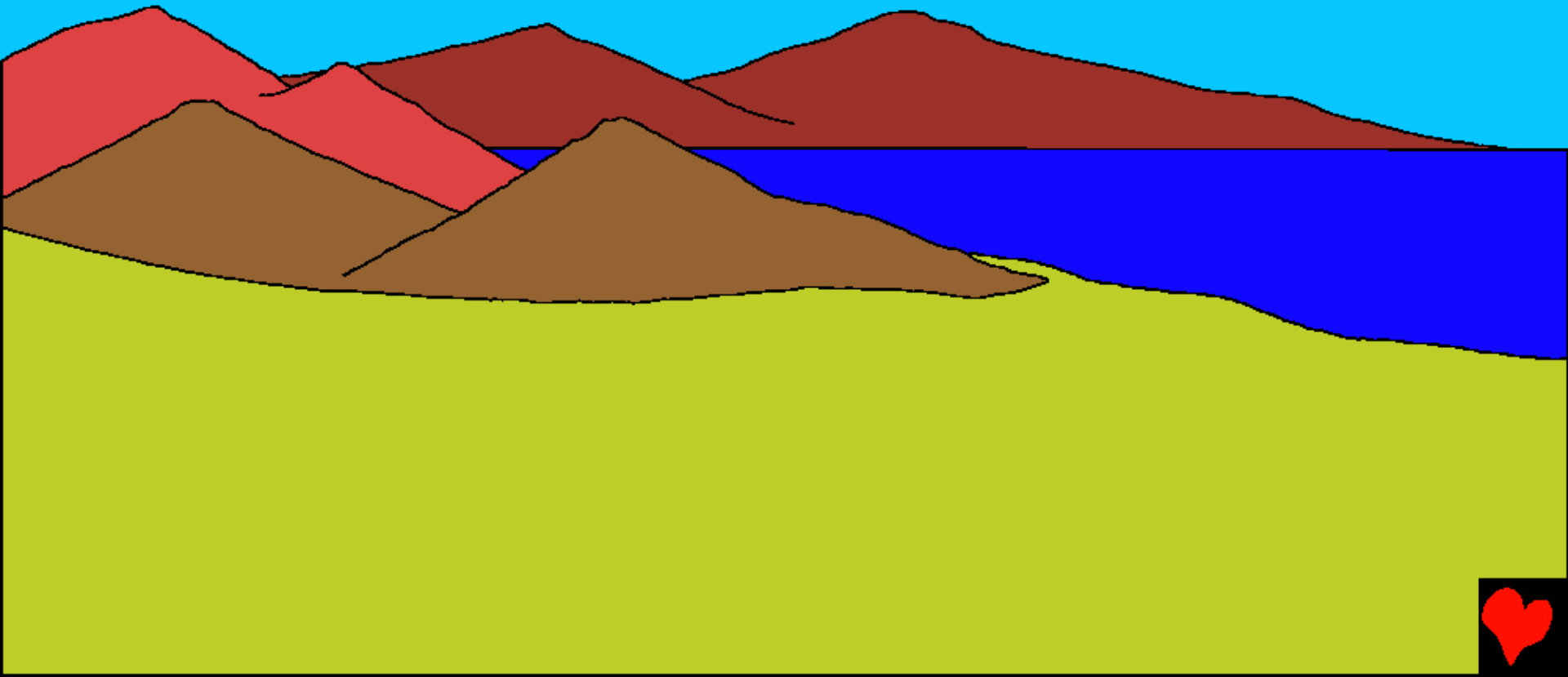
وزمین بدون شکل و
خالی بو. تاریکی و
عمقی داشته. بعد
خدا صحبت
بوکود:
اجازه
فدهید
روشن
بیه.

و روشنی ہو۔ خدا روشنی را روز و تاریکی را شب
بوگوفت ک صبح و بعد از ظهر اولین روز ہو۔

روز دوم میان، اقیانوسه اب، دریا ها و رودخانه ها
را باورده و زیر آسمان قراره بدهه. روز سوم میان،
خدا بوگوفت: اجازه فدهید زمین خشک و بی ای
ایجاد بیه و هتو به که اتفاق بیست.

هتو خدا دستور فده تا سبزه گل و درختچه ها و
درخت ظاهر بیه و ظاهر بیسته و
این در بعد از ظهر و
صبح روز سوم بو.

بعد خدا خورشید و ماه را افریده کود
و زیادی ستاره ک کسی نتوانه
اوشانه بشمره و این در صبح و
بعدظهر چهارمین روز بیه.

افریدن دریا، ماهی ها و
پرنده هادر برنامه بعدی
خدا بو. روز پتجمه میان
شمشیر ماهی بزرگی،
ماهی های ساردین
کوچک، شتر مرغ های
پا بلند و پرنده های کوچ
خوشحال و پر جنب و
جوش را افریده کود.

خدا انواع مختلفی از
ماهی ها را واسی پر
بوکودن اب دریا و
انواعی پرنده را واسی
لذت بردن از زمین
دریا و آسمان بساخته و
تمامه این ها ره در
وقت صیح و غروب
روز پنجم ایجاد بوکود.

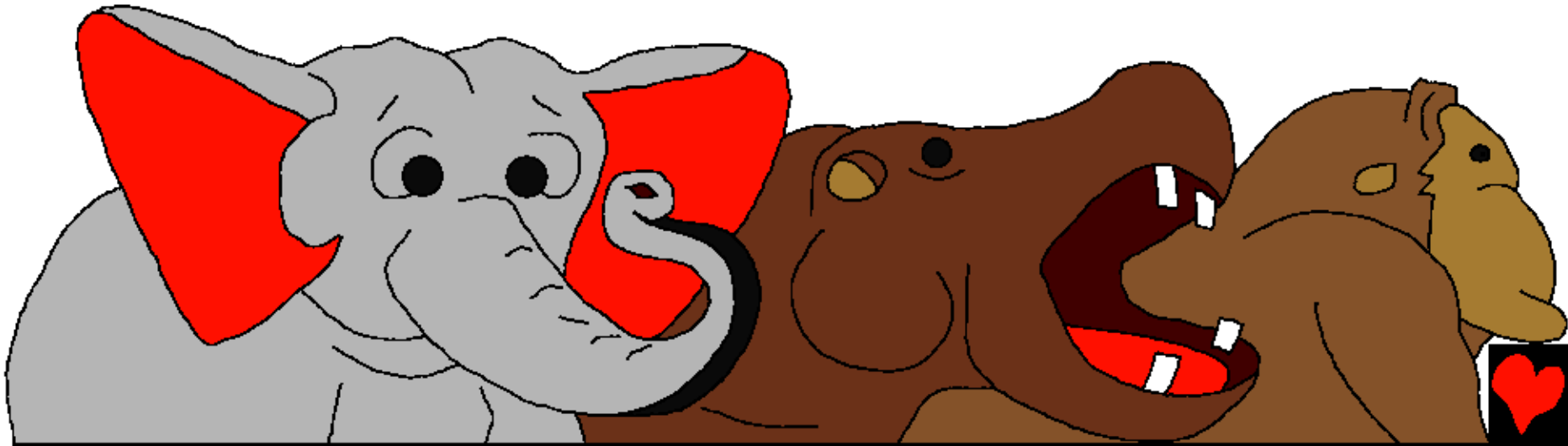

بعد ان خدا دوباره حرفی زه: اجازه فدهید زنین
چهارمین موجود زنده را اوسه گونه. انواع مختلفی از
حیواناته، حشرات و خزندگان را ایجاد بوکود. فیل
های زمین لرزان و سگ های ابی که سد ساخته و
پر جنب و جوش ایساده.

میمون های بد جنس و کروکدیل های پيله. کرم های
جنبنده و سنجاب های گستاخ. دسته های زرافه و گربه
های تمیز، هر نوع حیوانی در آن روز رو خدا ایجاد
بوکود.

و این صبح و غروب روز ششم بیو.

خدا در روز ششم کار دیگری هم بوکود. کاری خیلی
خاص، هاسه همه چی برای انسان آماده بو، خدا در
زمین ها وجود بداشت و حیوانات در خدمت او ببو.
و خداوند حرف بگفت:

بذارید ما ان تصویري را

ک از انسان بداریم را

ایجاد بوکونیم. اجازه

فدهید او صاحب

و حاکم همه چی

رو زمین بیه.

بعد ان خدا او تصويرى ك از
انسان بداشت را ايجاد بوكود:
به نام خدايى ك او
را ايجاد بوكود.

خدا با ادم حرف بزه.
انچه خواهی از باغ
میله کن. اما از
درخت خیر و شیر
هیچ نوحور. اگر از
ان بوخوری حتما
خواهی بمرد.

و خدا سخن بوگوفت. ادم نبایستی تتها بوبه. من یار و
یاوری برای او ایجاد کنم. خدا همه پرندگان
و جانورانه و اسه انسانی شین ایجاده
کود. ادم برای همه اوشان اسم
بگذاشت.

او خیلی باهوش باید ایسه به که این را
انجام داده به، اما میانه تمامی پرندگان و
جانوران شریک مناسبی انتخاب
نوکود.

خدا ادمی ره به خوابی طولانی
فرو ببرد. تکه ای از گوشت
انسان را ور داشته وزنی ره از او
گوشت خلق بوکود. زنی که
خداوند افریده بوکود
دقیقا شریک ادم بیو.

خدا همه چی ره تو شش روز ایجاد بوکود.
روز هفتم رو فرخنده بخواند و روز
استراحت نامگذاری بوکود. در بهشت ادم
و حوا همسرش کامل ترین و بهترین
فرمانبرداری را از خدا بوکودن. و
خدا مالک آنها، افریدگارشان و
دوستشان بو.

وقتی خدا همه چی رو ایجاد بوکود

داستانی در باره گپ های خدای انجیل

پیدا شده میان

تورات 1-2

"در آغاز شیمی کلمان میان نور و روشنی فداعه."

Psalm 119:130

پایان

نقل های کتب مقدس انجیل از پرورگاری
شگفتی گویند که امی ره باورده و خواهی که امی او ره
بیشیناسیم.

خودا دانه ک امی چی کارای بدی بوکودیم که اوشانه گونا
بوگویند. تنبیه معصیت، مرگ ایسه اما خودا شیمی ره خیلی
دوس بیداره، او هه ایته پسره عیسی مسیح ره اوسه کود تا
بی صلیب کشیده بیه و شیمی گوناخانه امره تنبیه بیه بعد
اون عیسی مسیح وگردسته خو زیندگی سر و خو خانه شین
بهشت بوشو! اگر اوره باور بوکونی و از او بیخواهی تی
گناهانه ببخشه، او آکاره کونه! او ایه و در تو زیندگی
کونه و تو همیشه اونه امره زیندگی کونی.

اگر باور کونی که حقیقت ان عیسه، ا حرفنه بو خودا
بوگو: عیسی مسیح عزیز، من باور بیدارم که تو خودا
عیسی و ادمی بوبوستی تا جولو امی گوناهان امره گیری، و
دوباره زیندیگی کونی. از تو خوایم می زیندیگی شین بیه و
امی گوناهان ره ببخش و تا بتتم دوباره زندگی کونم و واسه
همیشه ته ره همراه بيم. مره کمک بوکن تا تی حرف ره
گوش کنم و مته تی زای تره بيم.

هر روز انجیل را بیخوان و با خدا امره حرف زن. آمین

جان 3:16

